

Sygn. akt V CSK 195/21

POSTANOWIENIE

Dnia 9 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z wniosku J. B.
przy uczestnictwie A. K. i D. K.
o ustanowienie drogi koniecznej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 listopada 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestników
od postanowienia Sądu Okręgowego J.
z dnia 4 grudnia 2020 r., sygn. akt II Ca (...)

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.), a obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.). Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Uczestnicy wnieśli o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na jej oczywistą zasadność (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) wynikającą z tego, że „materiały

dowodowe wskazują na możliwość poprowadzenia drogi koniecznej inną trasą niż wskazana we wniosku przez wnioskodawcę”. Zdaniem skarżących „już nawet pobieżne ustalenia wskazują, że zaproponowany przez uczestników postępowania przebieg drogi koniecznej jest ze względów społeczno-gospodarczych bardziej uzasadniony. Na krawędzi działek nr 70/8 i 70/9 wytyczono już w kierunku ulicy B. drogę wewnętrzną. Jej skomunikowanie z działką wnioskodawcy jest łatwiejsze i nie obciąża nadmiernie działek 70/8 i 70/9 (...). Brak udziału w postępowaniu właścicieli działek sąsiadujących uniemożliwił jednak możliwość rozpoznania i prawidłowej oceny poprowadzenia drogi koniecznej zgodnie z propozycją uczestników postępowania - w kierunku ulicy B. (działka nr 79)”.

Na powyższych stwierdzeniach uczestnicy wyczerpali argumentację uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wiąże się z ewidentną i widoczną już na pierwszy rzut oka wadliwością zaskarżonego orzeczenia, której stwierdzenie nie wymaga prowadzenia bardziej złożonych rozumowań. Obowiązkiem skarżącego powołującego się na tę przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania jest wskazanie na zastosowany lub mający zastosowanie w sprawie przepis, który sąd drugiej instancji naruszył w stopniu kwalifikowanym w związku z niezasadnym zastosowaniem lub niezastosowaniem (postanowienie Sądu Najwyższego z 24 sierpnia 2016 r., II CSK 94/16, niepubl.). Przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest jednak samo w sobie oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia i do istnienia takiego związku między wytykanym uchybieniem, a wynikiem postępowania w sprawie powinien zmierzać skarżący (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15, niepubl.; z 2 czerwca 2016 r., III CSK 113/16, niepubl., z 27 października 2016 r., III CSK 217/16, niepubl.).

Skonfrontowanie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uzasadnieniem zaskarżonego postanowienia nie potwierdza tezy uczestników o ewidentnej wadliwości zaskarżonego postanowienia, której stwierdzenie nie wymaga prowadzenia bardziej złożonych rozumowań. Zarzuty

uczestników koncentrują się bowiem wokół ustaleń faktycznych poczynionych w sprawie, a odnoszących się do tego, w jaki sposób należy wytyczyć drogę konieczną do nieruchomości wnioskodawcy z zachowaniem zasady, że powinien on być optymalny z punktu widzenia interesów właściciela nieruchomości pozbawionej odpowiedniego dostępu do drogi publicznej oraz właścicieli nieruchomości sąsiednich. O wyniku postępowania w sprawie zadecydowały szczegółowe ustalenia sądów na temat położenia, przeznaczenia w planie zagospodarowania przestrzennego i sposobu użytkowania zarówno nieruchomości wnioskodawcy, jak i nieruchomości sąsiednich. Argumentacja, do której odwołują się skarżący pomija ustalenia faktyczne dokonane w sprawie, gdy tymczasem z art. 398³ § 3 k.p.c. wynika, że podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów, a Sąd Najwyższy przy rozpoznawaniu skargi kasacyjnej byłby związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego rozstrzygnięcia (art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c., orzeczono jak w postanowieniu.